

3 | 2023

SOS

MAGASINET

– Når pappa er åpen om valget han har tatt, får han glede av dette mens han er i live. Les hva Theo Koritzinsky har bestemt.

SIDE 9

Situasjonen i verden gjør at du er viktigere enn noensinne.

SIDE 14

FISKER etter barn

Tusenvis av barn selges
til slavelignende arbeid.

Les saken på **SIDE 4**

SOS
BARNEBYER

På barnas side

Utgangspunktet for SOS-barnebyer er at alle barn skal vokse opp i en familie, og aller helst sin egen. Blant de alvorligste truslene mot det er kriger og væpnede konflikter. For alle som har sett bildene fra Gaza og Israel, er det lett å kjenne på håpløsheten. Men da er det viktig at vi greier å holde blikket fast på dem vi er til for: De barna som er alene, eller risikerer å bli det.

Våre to søsterorganisasjoner, SOS-barnebyer Palestina og SOS-barnebyer Israel, har samarbeidet i mange år. I en tid verden virker mer opptatt av å diskutere sympatier og skyld, har de også gått sammen for å be om verdens hjelp: For barn og familier på begge sider av konflikten. Lokal-kunnskapen og infrastrukturen vår gjør at vi allerede er i gang, og kan øke innsatsen så fort nødhjelp kommer inn.

Samtidig gir krig og konflikt ett sted, også store negative ringvirkninger i områder og land langt unna. Krigen i Ukraina har redusert eksporten av korn mange afrikanske land er avhengige av. Med matvaremangel kommer inflasjon, økt fattigdom og sult.

Det går også utover barna. Som i Ghana, der dere kan lese om hvordan en kynisk fiskeindustri oppsøker fattige familier og lokker med penger, kost og losji, for det som er slavelignende barnearbeid. Og hvordan SOS-barnebyer jobber for å gjenforene barna med familiene og sørge for at flere kan si nei.

For arbeidet vårt gir resultater. Som tidligere SV-politiker Theo Koritzinsky sier når han skal fortelle om hvorfor han velger å testamentere deler av arven til sin hjertesak:

– Jeg mener at det nytter å gjøre noe. Det har historien vist oss. ■

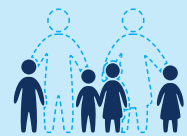

Sissel Aarak,
generalsekretær

1 av 6

barn
lever i områder med
krig og konflikt.

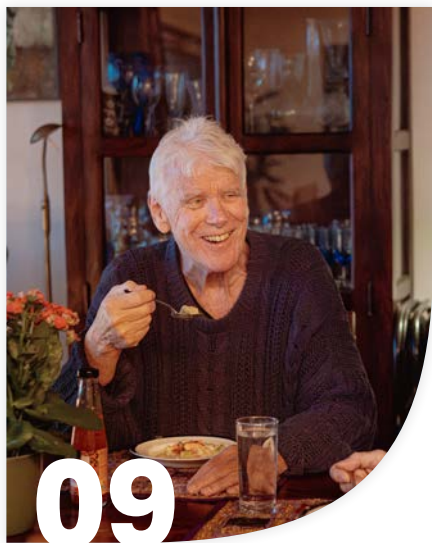
1 av 10

barn og unge
i verden kommer bort
fra familien sin, blir
forlatt, forsømt eller
vokser opp med vold.

1 386 400

barn, unge og voksne
og voksne har fått hjelp
gjennom nødhjelps-
arbeidet vårt

Innhold

4 Fisker etter barn

Tusenvís av barn selges til slavelignende arbeid.

8 Barn i krig og konflikt

Det er et ufravikelig krav at beskyttelse av barn skal prioriteres.

9 Teori og praksis

– Jeg synes nesten dette valget er vanskelig å begrunne fordi det er så innlysende, Theo Koritzinsky.

12 Fra drøm til virkelighet

Fra kun å overleve til overskudd. Qadans lille salgsbod endret livet til barna.

13 Forebygging

Hvordan gjøre barn mer robuste for ytre faktorer.

14 Økte priser

Ringvirkninger langt utover landegrensene.

Fotobruk

SOS-barnebyer ønsker å beskytte barna. Av hensyn til personvernet endrer vi barns navn. SOS-barnebyers regler er i samsvar med EUs regler om databeskyttelse.

SOS-magasinet utgis av:
SOS-barnebyer Norge
Henrik Ibsens gate 48
Postboks 733, 0105 Oslo
E-post: sos@sos-barnebyer.no
Telefon: 23 35 39 00
sos-barnebyer.no
Kontonr.: 8380 08 73730

ANSVARLIG REDAKTØR
Sissel Aarak
REDAKTØR
Kristin Trandem
GRAFISK DESIGN
SOS-barnebyer
FORSIDEFOTO
Henry KD

TRYKK

Stibo Complete
Opplag: 60 000
Omslaget rund magasinet er produsert med 85 % fornybar biobasert råvare. Dermed bevares miljøet gjennom lavere Co2-utslipp. Den er gjenbrukbar og 100 % resirkulerbar.

Fisker etter barn

Foreldre i Ghana føler seg presset til å selge barna sine til slavelignende arbeid i fiskeindustrien. For 18 år gamle Teye startet marerittet da pappaen hans mistet livet.

Tekst: Anne Mone Nordahl | **Foto:** Henry KD.

Foran i en smal, liten trebåt i det sørøstlige Ghana står en ung gutt og nøster opp meter på meter med fiskegarn. Båten er malt i blåfarger og dekorert i svart skrift med salme 91 – en bønn om en trofast Gud som gir skjold og vern mot nattens redsler. Antagelig er han langt hjemmefra og fullstendig prisgitt lokale fiskesjefers brutale arbeidsregime. Rundt den enorme innsjøen Volta anslås det at rundt 50 000 barn i alderen 5 til 17 år blir brukt som billig arbeidskraft. Flertallet er kjøpt og betalt av lederne i den lokale fiskeindustrien fra desperate, fattige foreldre som ikke ser noen annen utvei for barna sine. Teye var en av dem. For noen år siden var det han som stod og nøstet fiskegarn på tom mage.

– Jeg vet ingenting om avtalen som mamma gjorde, hvor mye jeg ble solgt for. Men da pappaen min døde, var det ingen som kunne ta vare på oss, siden mamma er blind. Da jeg var 14 år, bestemte hun seg for å selge meg til en fiskeleder for å få penger, forteller han.

”

Jeg var redd. Jeg hadde aldri vært på en elv før og ante ikke hvordan jeg padlet med kano. Så jeg ble slått mye i starten, når jeg gjorde feil.

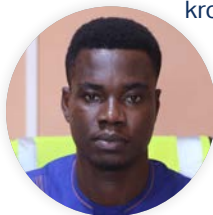
Den nå 18-årige unge mannen er vokst opp i et fattig fiskersamfunn helt sør i Ghana, rett ved utløpet av Volta-elven som renner ut av verdens største menneskeskapte innsjø. Denne er full av fisk som brødfør store deler av den ghanesiske befolkningen.

– Noen ganger hoppet jeg uti vannet for å flykte fra slagene. Da dro han bare fra meg og lot meg svømme hjem.

Ønsker så små barn som mulig

– Vi hører historier om barn som blir tvunget til å dykke under vann for å fikse garn som har satt seg fast, og som blir lemlestet av

krokodiller. Det er bare flaks om du kommer opp igjen. forteller **Klaus Quansah**, sosialarbeider ved Lake Volta for SOS-barnebyer i Ghana. Han vet at Teyes historie dessverre ikke er unik.

Fiskelederne er på jakt i fattige områder, etter unge arbeidstakere som de behandler nærmest som slaver.

– Mitt inntrykk er at de ønsker å få inn barn så tidlig som mulig, gjerne i fem-seksårsalderen. De lever under virkelig tøffe forhold, bor i små skur langs elven, blir vekket ved daggry og er borte helt til kvelden. Mat får de først når de er tilbake på land.

Mens guttene er ute og fisker, har jentene ansvaret for fangsten. Fisken skal røykes og selges. Det er tungt fysisk arbeid for jentene, som ofte er svært unge, og som også risikerer å bli utnyttet seksuelt.

– Disse barna kommer fra familier som ikke har så mye. Når en fiskeleder kommer til landsbyen, kan det virke som han tar en byrde fra skuldrene deres med lovnader om at barna blir tatt vare på, sier Quansah.

BARNEARBEID

De siste årene har antall barn i arbeid økt globalt. Konflikter, kriser og koronapandemi har tvunget flere ut i fattigdom, og 160 millioner barn jobber i stedet for å gå på skole, ifølge Den internasjonale arbeidsorganisasjonen (ILO). 60 prosent av disse barna er involvert i fiske- og havbruk, og Afrika er det kontinentet med flest barn i arbeid.

Bare i Ghana er det snakk om to millioner barn som er i arbeid.

– Det er alarmende tall. Vi må sørge for at vi kan nå ut til flere av disse barna, sånn at de får gå på skole i stedet. Det er den eneste måten vi kan bryte den onde fattigdomssirkelen på, sier Alexander Mar Kekula, nasjonaldirektør i SOS-barnebyer i Ghana.

– For oss er det særlig viktig å ta tak i rotårsakene til at familier havner i en så kritisk sårbar livssituasjon. Vi må se på hva de trenger for å bli i stand til å ta vare på sine egne barn.

Sendt tilbake av søsteren

SOS-barnebyer i Ghana samarbeider med andre ideelle organisasjoner som har en annen fagkompetanse. En av disse er «Challenging Heights», som jobber for å forhindre barnearbeid. De kartlegger barn som har blitt ofre for menneskehandel i fiskeindustrien, og har tatt ulike grep for å frigjøre dem fra kontraktene foreldrene har inngått.

– Noen ganger må de true med rettslig forfølgelse, sier sosialarbeider Quansah. – De frigitte barna blir deretter tatt med til et rehabiliteringssenter. Der er barna i minimum seks måneder før de blir gjenforent med familien. «Challenging Heights» tar ikke tak familienes utfordringer, her kommer vi inn. For hvis vi ikke styrker familiene, tar det ikke lang tid før barna deres blir sendt ut på nytt, eller hentet tilbake av en forulempet fiskeleder.

Det var tilfellet for Teye. Etter noen måneder i det han beskriver som et fangenskap, ble han reddet ut. Noen familiemedlemmer var fortvilet over at han ikke lenger kunne sikre dem pengene fra kontrakten, og han ble sendt tilbake.

– Mannen jeg hadde blitt reddet fra, som nå var illsint, behandlet meg enda verre enn før, sier Teye.

”

Jeg er så glad for den muligheten. Jeg hadde vært død om jeg ikke hadde blitt reddet.

Teye, 18 år

Etter to år ble han reddet ut for godt. Han var da 17 år gammel og hadde gått glipp av mye skolegang. Det ble vanskelig å komme i gang igjen, og SOS-barnebyer sørget for en annen løsning for Teye.

– I dag er jeg mekanikerlærling. Jeg er så glad for den muligheten. Jeg hadde vært død om jeg ikke hadde blitt reddet, sier han.

I dag er Teye mekanikerlærling og kan se fram til fast jobb og inntekt.

Vil ha systemendring

Klaus Quansah forteller at de har tett oppfølging av familier som får barna sine tilbake, og at SOS-barnebyers bidrag inn i samarbeidet med «Challenging Heights», allerede har skapt store ringvirkninger. På bare ett år har de bidratt til å befri 149 barn og nådd ut til over 100 foreldre og omsorgspersoner.

Han forteller om hvordan de konkret jobber sammen med foreldre for å se hvilke muligheter som finnes for inntektsbringende arbeid. Foreldrene får jevnlig oppfølging av SOS-barnebyers sosialarbeidere.

– Det er når vi styrker familier, at vi faktisk redder barn.

Når foreldrene har en jobb og kan forsørge familien, er det mye lettere å være en god omsorgsperson. Nå er barna deres på skolen, i stedet for å bli utnyttet i farlige jobber.

Nasjonaldirektør
**Alexander
Mar Kekula**
understreker:

– Det er veldig viktig at vi også jobber med påvirkningsarbeid på ulike måter. Både påvirke lovgivere, for å gjøre det enklere å dømme bakmenn, og endre holdninger. Rett og slett folkeopplysning om et barns verdi. Det er barna som bærer fremtiden til dette landet på sine skuldre, avslutter han. ■

Barna lider aller mest

– Våre folk på bakken gjør det de kan. Det er krise, og mer hjelp må inn nå, sier generalsekretær Sissel Aarak.

SOS-barnebyer i Israel og SOS-barnebyer i Palestina har i fellesskap utarbeidet en nødhjelpsplan for å sikre mat, vann og husly, omsorg og beskyttelse, skolegang og tilgang til fysisk og psykisk helsehjelp til barn og familier rammet av krig og konflikt i Gaza, Israel og på Vestbredden.

Vi har også jobbet intenst med å få evakuert fosterfamiliene våre fra barnebyen i Rafah, Gaza. SOS-barnebyer i Bethlehem står klare til å ta imot barn og voksne så fort det lar seg gjøre.

Fosterforeldrene i Rafah gjør alt de kan for at barna skal føle seg trygge, men lyden av bomber som ustanselig treffer Gaza-stripen gjør barna veldig redde.

– Barna spør: **Skal vi dø?**

Forteller en av fostermødrene.

– Vi forsøker å avlede barna ved å leke, tegne og synge, men til tider er det en umulig oppgave.

– SOS-barnebyer i Palestina og Israel er avhengig av vår støtte for å kunne gjennomføre tiltakene i nødhjelpsplanen, sier Sissel Aarak. – Vi er svært bekymret for det økende antall barn som har mistet foreldrene sine og nå er alene og er avhengige av det norske folks støtte for å kunne bidra til dette livsviktige arbeidet. Også denne krigen vil ta slutt, og det er vår plikt å hjelpe de barna som har mistet hjemmet sitt eller familien sin, som har overlevd de forferdeligste hendelser, slik at de har muligheten til å komme seg igjennom det de har opplevd og skape seg et godt liv. Vi kan ikke sitte og se på at en hel generasjon barn går tapt, avslutter Aarak.

Du kan støtte barna her: sos-barnebyer.no

Slik jobber SOS-barnebyer i en humanitær krise:

- Vi tar vare på barna som enten har mistet foreldrene eller har kommet bort fra dem i den kaotiske situasjonen.
- Nødvendig støtte, beskyttelse og nødhjelp til de mest berørte familiene for å sikre at foreldrene fortsatt kan ta vare på barna sine.
- Barn og unge som har opplevd krig, død og lemlestelse på nært hold må få hjelp raskt for å bearbeide traumene. I våre nødhjelps-team er det profesjonelle medarbeidere som kan gi dem psykisk helsehjelp.
- Midlertidige skoletilbud til barna som nå ikke har noen skole å gå til.
- Økonomisk støtte til familier og unge som er mest utsatt, slik at de skal klare seg selv.
- Styrke kapasiteten til lokale partnere som jobber i områder der vi ikke er, slik at de klarer å møte behovene til barna og familiene.

Teori og praksis

For Theo Koritzinsky er det helt opplagt at hans egne barn ikke skal arve alt når han dør. Ikke minst er det også helt opplagt å snakke med dem om det på forhånd.

Tekst: Anne Mone Nordahl | **Foto:** Siri Ø. Eriksen

På bildet: Theo og sønnen Jan.

– Jeg synes nesten dette valget er vanskelig å begrunne fordi det er så innlysende, sier Theo Koritzinsky.

Av mange er han husket som en markant SV-leder og politisk skikkelse. Kanskje blir han nå også husket for noe annet. For Theo har gjort noe som få nordmenn gjør. Han har bestemt seg for å testamentere bort en stor sum til en hjertesak. Barna skal ikke arve alt – og det er de helt innforstått med.

– Man trenger ikke være sosialist for å gjøre det jeg gjør nå, men for meg er det viktig at verdiene jeg står for også får virkning på mitt personlige liv. Det er noe med ord og gjerning, teori og praksis.

Det nytter å gjøre noe

Theo var bare to måneder gammel da hans far av jødisk opprinnelse ble tatt av tyskerne og sendt i arbeidsleir. Den populære overlegen og sykehusdirektøren døde et halvt år senere av ubehandlet kreft, og Theos mamma satt alene

igjen med seks barn. En klasse-reise fra topp til bunn på alle vis.

– For å klare det har vi måttet samarbeide mye. Vi måtte tidlig veksle på å lage middag og hjelpe til hjemme, for eksempel. Jeg tror nok jeg har fått mye av mitt sosiale perspektiv fra mor. Hun hadde et nestekjærlig syn på fattigdom og var raus ved innsamlinger, sier han.

Theo har lært seg at selv om ting virker håpløst, kan man velge å se lyst på livet.

– Jeg føler jeg har vært veldig heldig. Det er mye som er mørkt i denne verden, med krig, klimautfordringer, en manglende miljøpolitikk og en oppsiktsvekkende økning i ulikhet. Likevel, skal vi se det i et historisk perspektiv, har vi det stort sett mye bedre nå, sier Theo og utdyper:

– Jeg mener at det nytter å gjøre noe. Det har historien vist oss. Både som enkelt-menneske og på systemnivå. Det er dette som driver meg. Hvert enkelt menneske må spørre seg selv: Hva skal til for at verden skal bli et litt bedre sted for noen andre enn bare meg og mine nærmeste?

Snakk om det

Å ta meg seg denne tankegangen inn i livets siste fase om hvordan dine egne

verdier skal fordeles, er det ganske få nordmenn som gjør. Stort sett har vi overlatt arven til familien, uten klare føringer, forteller professor i sosialantropologi, Runar Døving.

– Arv har vært veldig sensitivt for nordmenn å snakke om, i motsetning til i USA og England for eksempel. Men nå ser vi en tendens til at flere både skriver et testament og velger å gi testamentariske gaver, forteller Døving.

Kanskje har vi nordmenn blitt mer bevisste på at vi faktisk har store midler – at et testament ikke bare er for de aller rikeste? Mange opplever kanskje at de har nok til å både tilgode-se familie og hjertesak? Ikke helt godt å si, men Døving har særlig ett viktig budskap:

– Snakk med familien om valget ditt. Det er fort gjort å

bli barnslig i et arveoppgjør, og søsken har en tendens til å bli uvenner. Det er bedre å ta det på forhånd.

Privilegerte

I en middag med barna til stede, luftet Theo tankene sine om utformingen av testamentet sitt. Han lurte på hva de mente om at en god sum penger skulle gå til SOS-barnebyer.

– Min umiddelbare reaksjon var at dette synes jeg du skal gjøre, sier Jan Koritzinsky, og de to søstrene hans var enige.

– Det er godt å høre hvilke tanker han har. Det vil kanskje gjøre det lettere for oss som sitter igjen, mener Jan.

– *Hvordan oppleves det å dele arven med en humanitær organisasjon?*

– Det er kanskje lett å være raus når man har nok. Vi er så privilegerte her i Norge, og jeg synes det er fint å kunne strekke ut en hånd. Det er fryktelig mye prat om ting, og så må man gjøre handling ut av det hvis forandringens kraft skal være der, påpeker Jan.

– Og når pappa er åpen om dette, får han jo glede seg over det valget mens han er i live.

Alle kan hjelpe noen

– Å spre glede til andre, det er jo den største gleden. Det er så opplagt, mener Theo.

Han er glad for at hans egne barn også deler den oppfatningen, og at de er enige om at arven de tre barna vil sitte igjen med uansett blir stor nok.

– Jeg kunne sikkert gitt enda mer til veldedighet, men dette er jo ikke en enten/eller-greie. Vi må yte der vi kan yte. Ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen, som det heter i et av mine favorittsitat. Om noen synes jeg fremstår som en godhetstyrann nå, så får det bare være. Jeg vil heller bli kjent som det, enn en som kjøper dyre biler, luksushytte og leilighet i Syden. Det er virkelig ikke de materielle tingene jeg ønsker å bli husket for. ■

Hvorfor falt valget på SOS-barnebyer?

Theo har vært engasjert som fadder for SOS-barnebyer helt fra hansegne barn var små. Sønnen Jan husker godt bildet på veggen av en gutt fra en helt annen kant av verden som de brevvekslet med. I voksen alder har derimot Theo mange flere organisasjoner som han støtter jevnlig. Hvorfor falt valget på å tilgodese akkurat SOS-barnebyer i testamentet?

– Det er flere grunner til det. Nå har jeg hatt nær kontakt med organisasjonen i omlag 50 år, og har sans for at det er familiebasert støtte med fokus på å legge til rette for en god oppvekst. Det forebygger et vanskelig voksenliv. Samtidig har det vært noen kriser for SOS-barnebyer, men da må jeg si at jeg har opplevd ledelsen her i Norge som veldig åpne, selvkritiske og konstruktive. Det er slikt som øker tilliten min til organisasjonen. Det er noe med å stole på systemer og strukturer, at andre kan forvalte det som er viktig for deg. Om du er glad i å bety noe og gjøre noe for andre, må du få det inn i ryddige former.

Vurderer du å testamentere?

Vurderer du å testamentere en del av arven etter deg til SOS-barnebyer? Du kan tilgodese SOS-barnebyer med et bestemt beløp eller en prosentsats av hva du etterlater deg. De fleste av dem som tilgodeser oss, velger å testamentere arven til SOS-barnbyers generelle arbeid ute i verden. På den måte kan vi bruke pengene der de gjør aller mest nytte på det tidspunkt arven blir utbetalt.

Tilgodeser du SOS-barnebyer i ditt testament, kan vi tilby rådgiving og gratis advokathjelp til opprettelse av testamentet.

Har du spørsmål?

Kontakt Ragnhild Aarnes på telefon 23 35 90 00 eller send en e-post til: ragnhild.aarnes@sos-barnebyer.no

Qadans drøm er blitt til virkelighet

Det lille matutsalget til Qadan gikk fra å selge én kilo ris eller spaghetti per dag, til fem kilo. Dagsinntekten er doblet, og livet har endret seg for de seks barna hennes.

Tekst: Kristin Trandem | **Foto:** Lydia Mantler

Qadan (32) ble født uten nedre del av venstre arm, men hun lar seg ikke stoppe av funksjonshemningen. Hun er i sitt rette element der hun skreller poteter, hakker løk, grønnsaker og hvitløk for å lage mat til kundene sine.

”Jeg er fornøyd med livet vårt akkurat nå. Noe av det beste er at barna mine får nok og næringsrik mat.

Tøff start

Qadan gjorde lidenskapen sin for matlaging til levebrød for fire år siden, da ektemannen og familiens forsørger måtte slutte å jobbe etter han ble skadet i en bilulykke. Hun satte opp en liten bod utenfor huset, kun laget av tre og bølgeblekkplater, for å forsøke å sjonglere mellom jobb, hjemmearbeid og barnepass. Salget gikk dårlig. Uten penger til bøker og skoleuniform kunne ikke barna gå på skolen, og familien hadde ikke annen mat enn rester etter de få kundene som hadde spist.

Fra kun å overleve til overskudd

Endringen for Qadan kom etter hun fikk opplæring av sosialarbeidere fra SOS-barnebyer. De jobber i lokalsamfunnet for at flere skal kunne løfte seg selv ut av fattigdom. Der lærte hun hvordan en liten virksomhet bør drives for å gi avkastning. Hun ble også med i en spare- og lånegruppe, og lånte penger for å utvide virksomheten sin.

Nå har det snudd. Qadan koker fem kilo pasta og ris hver dag, og har fem ganger så mange kunder. Hun har også kjøpt

kjøleskap, slik at hun kan servere kaldt vann og juice til maten.

– Barna mine har begynt på skolen, og får nok og næringsrik mat, forteller Qadan.

– Og forholdet til barna har blitt bedre uten det daglige stresset med penger, avslutter hun og smiler.

Sosialarbeiderne

Et av målene til sosialarbeiderne i SOS-barnebyer er at små virksomheter skal bli produktive og lønnsomme. Dette gjør at foreldrene klarer å ta vare på barna sine, gi dem skolegang og muligheter slik at de kan lykkes i livet.

Offentlig grunnskole

er gratis i Somaliland, men familier som lever i fattigdom klarer ikke å dekke kostnadene til skolemateriell og -uniform, transport og honorarer til lærerlønninger. Tall fra UNICEF viser at ett av to barn i Somaliland ikke har mulighet til å gå på skole.

Forebygging viktigere enn noensinne

Er du fadder? Det setter vi veldig stor pris på. Du bidrar til at vi kan jobbe for at ingen barn skal være alene. En jobb som er viktigere enn noensinne.

Verden endrer seg. Jussen, teknologien, kunnskapen, normene. Brevet fra fadderbarnet forsvant for å etterkomme strengere personvernregler. Fra og med i fjor er det ikke lenger mulig å bli fadder for et enkelt barn. Hvorfor det? De fleste barn har det best i sin egen familie. Uten sikkerhetsnettet en stabil familie utgjør, er barn svært sårbare overfor ytre faktorer som krig, naturkatastrofer, klimaendringer og epidemier. Og akkurat det er det mer enn nok av for tiden.

Derfor øker vi innsatsen for familier som er i en vanskelig livssituasjon, så de ikke skal bryte sammen, men kan klare å ta vare på barna sine selv.

Det er den beste og mest effektive måten å sikre flere barn god og stabil familieomsorg.

Samtidig har vi fortsatt fosterfamilier i og utenfor barnebyene, for de barna som ikke har noen, eller har foreldre som ikke klarer å ta vare på dem. Og de vil få akkurat den samme gode oppfølgingen og omsorgen som tidligere.

I en urolig verden med klimaendringer, inflasjon og økte matvarepriser er det mange familier som sliter. Bidragene fra våre støttespillere gjør at vi kan finne de familiene som trenger hjelp, og jobbe langsiktig med dem slik at barna ikke blir alene nå eller i framtiden.

512 500

barn, unge og voksne får et bedre liv og utviklingsmuligheter gjennom våre forebyggende program.

69 200

barn og unge får vokse opp med god omsorg i en ny familie eller oppfølging gjennom ungdomsprogrammet vårt.

Det er bra for barnet og bra for samfunnet.

Ringvirkninger langt utover landegrensene

SIFOs trygghetsbarometer viser at mange i Norge sliter, men at halvparten av oss klarer seg bra.

Tekst: Kristin Trandum | **Foto:** Celeste Heikamp

Renteøkning, prissjokk på dagligvarer og høye strømpriser har gjort at folk flest har mindre å rutte med, men giverglede er ikke noe vi sparer på i nedgangstider.

er noe av det siste folk kutter. Vi hegner om hverandre og de som trenger hjelpen mest, og det betyr mer enn noen gang.

”

Jeg har det litt tøffere nå, så jeg skal hvert fall ikke kutte støtten til de som virkelig sliter.

Dette er en ikke uvanlig tilbakemelding til SOS-barnebyer i disse dager, forteller kommunikasjonssjef i SOS-barnebyer, Sigurd T. Skjefstad: – Vår erfaring fra tidligere økonomisk dårligere tider er at støtte til hjertesaker

KONSEKVENSER AV FATTIGDOM

Mange barn som vokser opp i fattigdom blir fratatt retten til et trygt hjem, lek og skolegang, og mister muligheten til å nå sitt fulle potensiale. De har også større risiko for å bli overlatt til seg selv og bli ofre for vold og overgrep.

Stigende priser - større behov

Josephine (42) er enke og mor til fire barn, to gutter og to jenter. Da mannen hennes døde, var Josephine arbeidsledig. Uten penger klarte hun ikke å ta ordentlig vare på barna sine. Sosialarbeidere fra SOS-barnebyer i Ghana jobber i lokalsamfunnet der hun og barna bor. Å kjenne igjen, forstå og kunne gjøre noe med de grunnleggende årsakene til at barna ikke får den oppfølgingen og tryggheten de trenger, er avgjørende for det forebyggende arbeidet vårt. Josephine fikk opplæring i hvordan hun skulle drive en butikk, og økonomisk støtte for å etablere et lite utsalgssted på det lokale markedet. Dette gikk veldig bra, og med inntekten derfra klarte hun å forsørge barna sine.

”
Å være fattig betyr ikke at du ikke er en god forelder som er villig til å gjøre alt for barna dine, derfor gjør SOS-barnebyer det vi kan for å styrke familiene.

– Før kostet et brød 5 cedi, nå koster det mer enn 20 cedi. Stigende priser på varer og tjenester har stor innvirkning på hverdagen til innbyggerne og arbeidet vårt, sier Alexander Kekula, nasjonaldirektør i SOS-barnebyer Ghana.
– Dette gjør det vanskelig å opprettholde alle aktivitetene for

familiene som trenger støtte. For Josephine er det også tøft:

– Økonomisk er det igjen utfordrende for meg og barna mine. Kundene mine sliter med å betale, ettersom prisene fortsetter å stige, og de har ikke lenger råd til basisvarer. Jeg lærte også å spare, gjennom opplæringen vi

fikk av sosialarbeiderne i SOS-barnebyer, så vi skal klare oss, sier hun bestemt.

Støtten fra våre trofaste givere er, om mulig, enda viktigere enn før! Sammen skal vi fortsette jobben mot målet:

Ingen barn alene.

Kilder: Forskningsrapport fra SIFO (forbruksforskningsinstituttet), fn.no, tv2.no

Min korte ønskeliste:

IKKE VÆRE ALENE

Ingen barn er mer alene enn barn uten omsorg. Du kan bidra til at familier i krig og konflikt klarer å holde sammen, slik at barna fortsatt kan vokse opp i familien sin.

Oppfyll barns ønske nå

Skann QR koden

Tusen takk

*for innsatsen i året som er gått!
Sammen oppnår vi de beste
resultatene for verdens barn.*

*Stadig flere familier sliter med å
gi barna sine omsorg og trygghet.
Hver eneste dag i en utrygg
barndom, er en dag for mye.*

*Med din hjelp kan vi sørge for at
flere barn vokser opp i en stabil
familie. Tusen takk!*

En riktig god jul!

**SOS
BARNEBYER**